

ПУСТЕЛЯ

Пустеля. Срібний дзвін повітря.
Аго-о-ов! – кільцем полон звучання.
Твоє у відповідь мовчання
Сліди чуттєвості нехитрі

Стирає. Грузнуть ноги в сонці,
Розлитому в дрібних піщинках.
Іду, не знаючи спочинку.
Ти – мій міраж, твій образ в оці.

Твій погляд – в серці. Я в пустелі...
Повітря лащитьє ліниво.
Люблю я бачити це диво –
Тебе у срібному люстерці.

* * *

Ти – мандрівник ночей.
Сорочка з вогню пече,
А ти смієшся
І б'єшся, б'єшся
В ритмі рим.

Ти – мандрівник пустель.
Піщана акварель,
Тривожні каравани
Ідуть тобі крізь рани,
Під шкіру і згори.

Ти – мореплавець снів,
Холоне сонце днів,
Лиш ген на виднокрузі
Хрести, під ними друзі.
Вітри, вітри, вітри...